

PROIZVODNJA ACIDOFILNOG MLJEKA U ZAGREBAČKOJ MLJEKARI

Slavica ŠVIGIR - VARGA
Zagrebačka mljekara, Zagreb

Srednja vrijednost normalnog sastava bakterijalne flore probavnog trakta u gramu fecesa čovjeka izražene u logaritmima po Smithu i Grabbu jest:

E coli	Clostridium perfringens	Streptococcus	Bacteroides	Lactobacillus
6,7	3,2	5,2	9,7	8,8
8,451.000	3010	301.000	8,451.000.000	903,090.000

Kad se normalni sastav bakterijalne flore poremeti uzrokom neke bolesti u korist truležnih i patogenih mikroba, nastaje izmjena reakcije sredine te dolazi do raznih oboljenja u probavnom traktu, ili druga sekundarna oboljenja čovjeka i životinja. Radi toga, već se vrlo rano počelo proučavanjem obligatorne - normalne mikroflore probavnog trakta čovjeka s namjerom, da se kod pojave disbakterioze ta mikroflora regulira. Dalnjim ispitivanjima se dokazalo, da se s dijetom mlječno - kiselim proizvodima može otkloniti iz crijeva gram negativna flora i zamijeniti gram pozitivnom, koja se uglavnom sastoji iz mlječno - kiselih bakterija. Moro i Tissier su godine 1900. izolirali iz fecesa diojenčadi Lbc. acidophilus i Lbc. bifidus.

Kondić i Belonovskij pokušali su aklimatizirati Lbc. bulgaricus u probavnom traktu i ustanovili su, da taj bacil, za razliku od Lbc. acidophilusa nema sposobnosti preživljavanja, tj. stvaranja mlječne kiseline u intestinalnom traktu.

Obrazcov (1904), Mereškovski (1905-6) i Gart (1910) prvi su upotrebili Lbc. acidophilus kao terapeutski preparat za liječenje poremećaja probavnog trakta i istakli njegovu biološku vrijednost i reguliranje mikroflore crijeva. Postigli su odlične rezultate pri liječenju akutnih i kroničnih kolitisa, enterokolitisa, disenterije, dispepsije itd. djece, kao i mlađih životinja.

Iako je Lbc. acidophilus otkriven 5 godina prije Lbc. bulgaricusa, on nije proučavan gotovo 20 godina. Razlog je u tome, što su prvi izolirani sojevi, imali vrlo slabu gotovo nikakovu sposobnost acid-precipitacije bjelančevina mlijeka. Godine 1922. Amerikanci su uspjeli dobiti sojeve Lbc. acidophilusa, koji su brzo koagulirali mlijeko i od tada taj se bacil počeo primjenjivati u proizvodnji mlječno - kiselih proizvoda, tj. kao dijetetski proizvod.

Redžer i Čeplin su god. 1922. razradili tehnologiju proizvodnje dijetetsko mlječno - kiselog proizvoda, nazvanog acidofilnim mlijekom (Acidofilus milk). Vrijeme grušanja je bilo 24 sata i dulje. Kvaliteta tog mlijeka nije bila zadovoljavajuća, jer je tako dugo zrenje omogućavalo razvoj eventualno svih ostalih nepoželjnih bakterija.

Hlebnikova (1944), Gibšman i Bruk prvi puta su u klinikama aplicirali acidofilnu pastu kod liječenja inficiranih rana.

God. 1951. pa sve do danas p r o f. d r K r u n a T o m i ē-K a r o v i ĉ, Zagreb bavi se proučavanjem djelovanja Lbc. acidophilusa kao preventivno-dijetetskog i terapeutskog preparata za razne bolesti. Ispitivala je in vitro na bakterijalnim hranilištima, zatim prešla na ispitivanje s lab. životinjama. Radila je pokuse s pacijentima na urologiji, otorinolaringologiji, kirurgiji, pedijatriji, kod zaraznih bolesti, internoj klinici i dr. i u suradnji s drugim liječnicima postigla zapažene rezultate. U početnoj fazi proučavanja, Lbc. acidophilus je aplicirala samo za probavne smetnje. Od godine 1952. bavi se antibiotičkim djelovanjem na bakterije i dokazuje da laktocidin antibiotik, kojeg producira Lbc. acidophilus, dolazi iz probavnog trakta u krvnu struju na mjesto upale i tamo djeluje inhibitorno, zapravo baktericidno. Utvrdila je, da to mlijeko djeluje inhibitorno na uzročnike difterije, Streptococcus haemoliticus, Pneumococcus, Staphylococcus pyogenes aureus, E. coli, Shigelle, Salmonelle, te neke sojeve Proteusa. Također je ispitivala vitaminsku vrijednost Lbc. acidophilusa i dokazala, da on producira vitamine B-kompleksa, folnu i foliničnu kiselinu, koji su faktori rasta i sudjeluju kod svake dioće stanica i stvaranja krvi (vitamin hematopoeze).

S k o r o d u m o v a je god. 1954. predložila novi preparat acidofilno-kvašcevo mlijeko za liječenje tbc-a. God. 1956. S m i d t i B u r b a h preporučuju bijogurt, koji se sastoji od kulture Lbc. acidophilusa i Str. lactisa tette. Danas postoji čitav niz mlječno-kiselih proizvoda sa Lbc. acidophilusom u kombinaciji s drugim bakterijama, kao: acidofilin, acidofilna prostokvaša, acidofilna pasta, acidofilni tvarog itd.

Također se prave pokusi s direktno oralnom aplikacijom Lbc. acidophilus liofiliziranog, ili metodom centrifugiranja i sušenja u obliku tableta, kao zamjena za acidofilno mlijeko. Te pokuse radi naš laboratorij u suradnji s d r T o m i ē-K a r o v i ĉ. Taj bi proizvod imao mogućnost transportiranja na veće udaljenosti, produžio bi se »keeping quality« i imao bi sigurniju bakteriološku vrijednost kod aplikacija za teže bolesnike i djecu (dojenčadi).

Acidofilno je mlijeko, kako je naprijed izneseno, zbog svog dijetetskog i terapeutskog djelovanja našlo svoje opravdanje u industrijskoj proizvodnji Zagrebačke mljekare, u svrhu proširenja assortimenta dijetetsko mlječno-kiselih proizvoda.

Taj je novi proizvod dobio ime acidofil. S proizvodnjom se počelo 7. V 1969. Proizvode se dva tipa acidofilnog mlijeka, i to krute konzistencije — termostatni postupak i tekući tip sa zrenjem u duplikatorima — rezervoarni postupak, za potrebe dječjih bolnica, klinika i dječjih domova.

Acidofilno mlijeko proizvodi se koaguliranjem termički obrađenog mlijeka čistim kulturama Lbc. acidophilusa.

Čisti sojevi aktivnog Lbc. acidophilusa dobiju se izoliranjem iz fecesa čovjeka, životinje i mlijeka. Kod tog izoliranja, važno je, da ti sojevi imaju svojstvo preživljavanja u probavnom traktu, visoku antibiotičku aktivnost, sposobnost koaguliranja mlijeka tj. obrazovanje mlječne kiseline, koja indi- cira precipitaciju bjelančevina mlijeka, te stvaranje vitamina B-kompleksa, folne i folinične kiseline.

Postupci izoliranja mogu se izvesti metodom obogaćivanja (putem nekoliko pasaža) u sterilnom mlijeku, ili neposrednim zasijavanjem fecesa na hranivu podlogu. Kad Lbc. acidophilus kroz 9—10 pasaža dominira nad ostalom mikroflorom probavnog trakta, znak je, da taj izolirani soj ima antibiotičku i biološku vrijednost i da se može upotrebljavati u preventivne i terapeutiske svrhe. Da se izoliranim sojevima povisi antibiotička aktivnost i intenzivnije

stvaranje mlječne kiseline sojevi se obogaćuju vitaminima, hormonima, mineralnim tvarima i dr. Sojevi se održavaju u sterilnom mlijeku sa čestim precjepljivanjem i čestom pasažom. Čuvanje tih sojeva mora biti na 4—8° C. Test sposobnosti koagulacije i obrazovanja kiseline vrši se s 5 % kultura Lbc. acidophilus na 37—40° C kroz 10 sati, s dobivenom kiselosti od 45—55° SH, ili kroz 24 sata s 85—100° SH kiselosti.

Lbc. acidophilus je gram pozitivni štapić, vrlo blizak po morfološkim, kulturelним i biokemijskim svojstvima Lbc. bulgaricus. Štapić je dužine 1,5—6 μ , a širine od 0,6—0,9 μ . To je fakultativni anaerob, asporogen je i nepokretan. Njegov je optimalni razvoj kod pH 6,1—6,8, a krajnji pH 4,5—4,8. Dobro se razvija u neutralnoj i lužnatoj reakciji. Optimalna je temperatura razvoja 37—40° C, max. 48° C, a min. 20—22° C. Biokemijska mu je aktivnost u sposobnosti fermentacije lakoze u mlječnu kiselinu uz stvaranje u malim količinama mrvljje, maslačne i octene kiseline. Osim lakoze fermentira glukozu, saharozu i maltozu, a rjeđe salicin, manit i rafinozu. Na hranivim podlogama obrazuje sitne, nepravilno okrugle na ivicama izreckane, nitaste s dijametrom 0,5 mm kolonije. Indol i H₂S ne producira.

Kulturelne i biokemijske svojstva Lbc. acidophilusa i Lbc. bulgaricusa komparativno su prikazana u ovoj tablici:

	Lbc. acidophilus	Lbc. bulgaricus
optimalna temperatura razvoja	37—38° C	40—45° C
previranje maltoze	da	ne
rast na pH 8,0	da	ne
rast pri konc. fenola 1 : 250	da	ne
rast pri konc. žučnih soli 20 %	da	ne
2 % konc. NaCl	da	ne
antibiotička aktivnost	da	ne

Bitne karakteristike industrijske proizvodnje acidofilnog mlijeka

Proizvodnja se sastoji iz ovih faza:

odabiranje sirovine, mehanička i termička obrada sirovine, priprema i upotreba čistih kultura Lbc. acidophilus, inokulacija, punjenje, inkubacija, predhlađivanje, hlađenje, skladištenje, distribucija i prodaja.

Odabiranje sirovine — upotrebljava se svježe, nepatvoreno kravljie mlijeko odgovarajućih organoleptičkih, fizikalno-kemijskih svojstava s najmanje 8,5 % bezmasne suhe tvari.

Mlijeko mora biti čisto (I grupa, proba na reduktazu), zdravo (leukocitna i bromtimolova proba), te negativno na prisustvo antibiotika, bakteriofaga, sporogenih bakterija, pesticida i desinfekcionih sredstava.

Nužno je vršiti test ispitivanja aktivnosti mlijeka za čiste kulture i mlječno-kiseli proizvod.

Tehnološki proces proizvodnje — Mlijeko se pročišćuje u klarifikatoru, homogenizira se kod najmanje 180 atm., termički obrađuje na 90—95° C / 5—10°, hlađi na 42—45° C, inokulira s tehničkom kulturom smjese čistih sojeva Lbc. acidophilus 2—5 %, puni u plastične čašice od 200 ccm i inkubira na 37—40° C za 5—6 sati. Nakon koagulacije prekida se zrenje, vrši predhlađivanje gruša i vozi u hladnjaku na drugo zrenje na 4—8° C. Fizičko zrenje traje najmanje 10 do 15 sati. Proizvod se skladišti kod 4—6° C i ne smije ga se držati duže od dva dana, jer aktivnost acidofila rapidno opada, a i kiselost jako raste.

Kod skladištenja aktivna mikroflora smanjuje se:

- pri temperaturi od 8°C za 24 sata 50 %
- pri temperaturi od 8°C za 48 sati 75 %
- pri temperaturi od 8°C za 72 sata 90 %

Trajnost proizvoda je samo dva dana.

Laboratorijska matična i tehnička kultura sastoje se od čistih sojeva Lbc. acidophilus smjese sluzastih i neslužastih oblika.

Za laboratorijske i matične kulture potrebno je sterilizirati mlijeko na $120^{\circ}\text{C} / 15$ min., a za tehničku kulturu termička obrada na $90 - 95^{\circ}\text{C} / 30$ min. Gotova kultura treba imati kiselost od $50 - 60^{\circ}\text{SH}$, odgovarajuću mikrobiološku sliku, aktivitet i antibiotičku aktivnost. Za proizvodnju čistih kultura, kao i acidofilnog mlijeka mora biti potpuno odvojena, zatvorena linija s uređajima koji osiguravaju savršeno održavanje čistoće i potrebnih higijenskih uvjeta. Kod svih operacija gdje mlijeko dolazi u dodir sa zrakom moraju biti baktericidne lampe.

Ciste kulture kao i gotovi proizvod, te čitava tehnološka linija stalno su pod strogom bakteriološkom kontrolom po Pravilniku za promet živežnih namirnica. Vrše se ove bakteriološke analize:

1. određivanje mikrobiološke čistoće kulture i proizvoda;
2. ustanovljavanje odnosa komponenata u smješanoj čistoj kulturi i u proizvodu;
3. kontrola razvoja tehnički važne mikroflore - aktivitet, količina živih stanica u 1 ccm svježeg acidofila;
4. kontrola efikasnosti termičke obrade mlijeka za čiste kulture i proizvod;
5. stalna kontrola pranja i desinfekcije uređaja.

Gotovi proizvod acidofil mora imati ova svojstva:

Za termostatni postupak:

boja — bijela do bijelo - žućkasta, miris — specifičan za mlječno - kisele štapiće, te svojstven za mlječno - kiselo vrhnje, okus — prijatno osvježavajući, kiseli okus, konzistencija — jednolično homogena, nakon miješanja slična konzistenciji tekućeg vrhnja, kiselost — $44 - 46^{\circ}\text{SH}$ max. do 55°SH .

Svojstva:

mora imati antibiotičku aktivnost, ne nižu od razređenja od 1 : 2 i 1 : 4 (test sa E. coli), odgovarajući sastav vitamina i sposobnost preživljavanja u probavnom traktu. Količina živih stanica mora biti u 1 ccm svježeg acidofilnog mlijeka, ne manja od 2—3 milijarde.

Pogreške acidofila

Ne smije sadržavati mlječno - kisele streptokoke i diplokokе, jer mlijeko dobiva specifični okus na kiselo vrhnje i tako snizuje antibiotičku vrijednost. Također ne smije biti prisutan Bac. suptilis, jer stvara maskirani gruš i antagonistički djeluje na razvoj Lbc. acidophilus.

Štetna mikroflora su također termorezistentni kiselo - mlječni štapići. Oni razvijaju previsoku kiselost i tako mlijeko dobiva metalni okus.

Primjena acidofila jest:

- djeca do 2 godine 1 čašu dnevno u tri obroka
- ostali tri čaše u tri obroka

Acidofilno mlijeko prodaje se samo u specijaliziranim prodavaonicama sa strogiim temperturnim režimom, po cijeni od 1,50 kn za 1 čašicu (200 ccm).